

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 19/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 151

Vận mạng có thể thay đổi được nếu chúng ta thành tâm thành ý. Trong sách Liễu phàm Tứ huân, ban đầu viên Liễu phàm cho rằng số phận của ông đã được an bài nên có ý buông xuôi, đến khi gặp Vân Cốc Thiền sư, ông mới biết cách cải tạo vận mệnh tốt nhất là hành thiện. Nhiều người không đi theo cách này mà làm những việc sát sanh hại mạng hay cầu cúng ma quái nên không thể có những điều tốt đẹp mang đến.

Lúc Phật Thích Ca Mâu Ni còn tại thế, Ngài từng khuyên ngoại đạo khi chuẩn bị tế hàng trăm con vật hãy ngừng việc này lại. Người dân Hy Mã Lạp Sơn hiện vẫn còn tập tục chặt đầu những con dê còn sống và họ cho rằng đó là cách làm vui một vị thần nào đó để vị ấy ban phước cho họ. Thậm chí máu con dê càng văng ra xa thì việc cầu phúc của họ đang được chứng minh còn mọi người thì hò reo. Việc làm này quá nhẫn tâm, sai lầm. Một người có lòng yêu thương thì không thể làm được việc này.

Hòa Thượng từng chỉ dạy không thể sát sanh hại mạng, dùng mạng của một ai đó để giúp cho mạng của ai đó một cách tốt hơn. Cho nên cách cải tạo vận mệnh mà Vân Cốc Thiền sư chỉ dạy là hành thiện. Mọi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đều nghĩ cho người khác chính là hành thiện. Những người nghèo khó không có tiền ăn đã đến bên ngoài một cửa hàng và đóng mở cửa giúp cho khách ra vào đã nhận được rất nhiều sự quan tâm của khách hàng.

Không ai hay một đáng quyền năng nào có quyền định đoạt số mệnh của chúng ta. Nghiệp lực chúng ta đã tạo, mà không có sự chuyển đổi, mới có thể chú định vận mệnh của chúng ta. Hòa Thượng nói Ngài đã thay đổi được số mạng của Ngài ngay trong cuộc sống hiện sinh, từ không có tuổi thọ thành người có tuổi thọ, từ không có phước báu thành người có phước báu.

Có rất nhiều người làm giáo dục nổi tiếng, gây đình đám nhưng việc làm của họ chỉ vì túi tiền riêng hay vì bá đồ cá nhân chứ không phải chân thật vì giáo dục mà lo nghĩ. Hòa Thượng chân thật vì giáo dục mà lo nghĩ, hoàn toàn vô tư vô cầu cho nên Ngài triệt để thay đổi được vận mệnh của mình.

Hòa Thượng làm được vậy thì chúng ta cũng sẽ làm được. Nếu không muốn làm hoặc có làm mà chỉ là làm cho dễ coi, không thật làm, không thành tâm thành ý mà làm thì kết quả không được như mong muốn. Câu chuyện là ở chính chúng ta, không muốn làm nên không cải tạo được vận mệnh.

Mỗi lần năm mới, ai ai cũng tích cực đi cầu may mắn, muốn định đặt cho vận mệnh của mình nhiều sự tốt đẹp và mong muốn biến việc giữ hóa việc lành. Tuy nhiên, mọi việc làm của họ chỉ dừng ở tham cầu chứ không làm đúng nguyên tắc, nguyên lý mà Phật đã chỉ dạy. Ngay đến những người tu học Phật pháp nhiều năm cũng có cách làm sai lầm, do đó, chúng ta hãy quán chiếu cách làm của mình xem khởi tâm động niệm và việc làm của chúng ta đang đúng hay sai lầm. Đây là việc quan trọng! Thời gian để thay đổi không còn dài, nhưng chúng ta vẫn làm chưa xong.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, làm thế nào để phân biệt được đạo tràng chánh pháp và làm thế nào để phân biệt Chánh pháp và Chánh giáo?”*

Hòa Thượng từng nói một câu mà khi phiên dịch, cá nhân tôi cũng ái ngại. Ngài nói: *“Chánh pháp thì không nhắc đến tiền”*. Rõ ràng đạo tràng chánh pháp thì không nhắc đến tiền. Tiền là một trong năm dục *“Tài Sắc Danh Thù”* do đó, cách phân biệt đạo tràng chánh pháp là đạo tràng xa lìa được năm dục sáu trần. Cả cuộc đời của Hòa Thượng Tịnh Không không quản tiền và không nhắc đến tiền nhưng Ngài làm được rất nhiều việc.

Hòa Thượng chỉ cần nghĩ đến một việc, chưa nói ra là đã có người phát tâm đến để xin làm việc đó. Những người đó không là Phật, Bồ Tát thì cũng là người được Phật Bồ Tát dẫn đạo cho họ đến. Tuy nhiên, thực tế hiện nay, tôi được nghe nhiều người nói rằng: *“Tất cả mọi thứ đều cần tiền, không nói ra thì làm sao người ta biết”*. Đây là quan niệm sai lầm.

Tiền là một trong năm dục cho nên đạo tràng hay ai giảng Kinh nói pháp phải xa lìa hết *“Tài Sắc Danh Thù”*. Có người từng nói với Hòa Thượng là giảng pháp phải bán vé thì người ta mới đi xem đông, quy y cũng phải thu tiền mới nhiều người đến. Cả đời Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho chúng ta. Hòa Thượng nói chỉ cần chúng ta khởi tâm động niệm và nếu khởi tâm đó vì chúng sanh, vì trường tồn của Phật pháp thì chắc chắn sẽ được Phật Bồ Tát gia trì.

Hòa Thượng nói: *“Đạo tràng chánh pháp và cách phân biệt chánh pháp, chánh giáo tựu chung có ba chữ chánh. Vậy làm thế nào phân biệt được chánh tà? Thích Ca Mâu Ni Phật đã dạy chúng ta bốn pháp để nương theo. Tứ Y Pháp là nguyên tắc phân biệt tà chánh. Điều thứ nhất là Y Pháp Bất Y Nhân. Pháp là Kinh điển. Đạo tràng có phải y theo đạo lý và phương pháp của kinh điển mà xây dựng, kiến lập hay không?”* Chúng ta chưa hiểu Tứ Y Pháp nhưng chỉ cần thấy nơi nào có mùi tiền là phải tránh xa. Chúng ta không theo ý riêng của một ai đó mà phải theo nguyên lý, nguyên tắc trên Kinh đã dạy.

Hòa Thượng tiếp lời: *“Đạo tràng này có phải hoằng dương Kinh giáo của nhà Phật hay không? Nếu không giảng Kinh giáo nhà Phật hoặc là giảng Kinh giáo nhà*

Phật một cách sai lầm, vậy thì đạo tràng này không đúng như pháp. Chúng ta phải lấy Đại Tạng Kinh để làm tiêu chuẩn. Có nhiều Kinh giáo không có trong Đại Tạng Kinh thì đây là ngụy tạo, không nên chọn lấy.

Với khả năng của chúng ta, chúng ta làm sao có thể biết đâu là Kinh điển ngụy tạo. Điều dễ nhận ra là ngụy tạo là giả vậy tại sao giả mà vẫn làm? Là vì lợi nhuận nên mới làm. Tại sao có tà pháp? Là vì muốn có lợi. Cho nên nơi nào nghe thấy có mùi tiền tài danh lợi thì nơi đó không phải là chánh pháp. Nơi nào chìm đắm trong “*Tài sắc danh thực thù*” thì chúng ta không nên đến gần.

Hòa Thượng nói: “***Điều thứ hai là Y Nghĩa Bất Y Ngữ - theo nghĩa chứ không theo ngôn ngữ. Kinh điển ban đầu viết ra từ tiếng Phạn, truyền đến chúng ta là trải qua phiên dịch. Đã phiên dịch thì văn tự và ngôn ngữ đều không giống nhau. Vậy thì chúng ta có thể tin hay không? Phật nói rằng chỉ cần dịch ý chính xác là tin được. Trong ngôn ngữ, nhiều hơn hoặc ít hơn một câu thì không hề gì.***

“Thí dụ như Kinh Kim Cang trong Đại Tạng Kinh có đến 6 loại bản dịch. Hiện tại lưu thông rộng nhất là bản dịch của Ngài Huyền Trang pháp sư và Ngài Cưu Ma La Thập. Như vậy chúng ta không nên có sự hoài nghi, hủy báng đối với các bản dịch khác nhau, văn tự phiên dịch khác nhau mà phải tôn trọng như nhau. Trong sáu loại bản dịch này, bạn thích bản dịch nào thì bạn có thể đọc bản dịch đó.”

Ngôn ngữ có thể sai lệch. Trong một văn bản người ta viết lại bài giảng của Hòa Thượng, người ta viết một câu là: “*Phật giáo chính là Phật giáo*”. Tôi thấy nghi ngờ nên đọc lại bản chánh văn và ngay bản chánh văn cũng sai, cho thấy người biên tập lời giảng của Hòa Thượng cũng viết sai. Câu của Hòa Thượng là Phật giáo chính là giáo dục. Phật là Phật Đà, giáo là giáo dục. Giáo dục một con người trở thành một vị Phật.

Hòa Thượng nói: “***Điều thứ ba là Y Trí Bất Y Thức. Trí tức là trí tuệ và thức là cảm tình. Học Phật không thể dùng cảm tình mà làm việc. Cảm tình thường sanh ra sai lầm. Nhất định phải dùng lý trí để quan sát.***” Cảm tình nếu nói sâu hơn chính là si mê, làm người ta mù mẫm. Lúc yêu mù quáng thì họ có cảm giác không thể thiếu được, thiếu thì chết nhưng đến lúc tỉnh rồi, họ lại thấy mọi việc bình thường. Nhiều người chỉ vì cảm tình mà bỏ qua những cảm nhận của bản thân khi phát hiện một việc gì đó có sai lầm. Khi tỉnh rồi, họ mới nhận ra sự thật. Cho nên chúng ta phải dùng lý trí để quán sát.

Hòa Thượng phân tích tiếp: “***Điều thứ 4 của Tứ Y pháp là Y Liễu Nghĩa Bất Y Bất liễu nghĩa. Chữ liễu nghĩa hay bất liễu nghĩa đơn giản mà nói chính là việc gì ta làm có chỗ tốt, có lợi ích đối với ta.***”

Chữ tốt ở đây là tốt về đức hạnh, tốt về sự tu hành chứ không phải tốt về việc thỏa mãn tư dục. Có rất nhiều người suốt cuộc đời đi tìm sự chân thật mà không thấy. Những người đau khổ, đang bị gạt cả tiền và tình đó đã tìm đến tôi để tâm sự. Họ trần trụi rằng

tại sao những người ngày ngày nói lời Phật pháp, tu học Phật pháp mà làm việc sai trái, thậm chí phạm cả trọng tội “*Sát Đạo Dâm*”?

Tôi trả lời rằng bởi vì họ cũng là con người, chưa phải là Thánh nhân. Đã là con người thì không tránh khỏi được tập khí, gần danh quá thì dính vào danh, gần lợi quá thì bị lợi làm mờ mắt, gần sắc dính sắc, gần ngủ dính ngủ, gần ăn dính ăn. Cho nên, người nói pháp đi đôi với làm thì đó là chánh giáo còn người nói mà vẫn phạm thì đó là tà giáo. Giữa chánh và tà chỉ cách nhau một niệm. Niệm trước là chánh thì niệm sau có thể là tà rồi.

Hòa Thượng chỉ dạy tiếp: “*Liễu nghĩa có một nguyên tắc trọng tâm chính là nhất định ngay trong một đời này giúp bạn liễu thoát sanh tử. Đây là lợi ích chân thật! Cho nên giúp chúng ta liễu thoát sanh tử, ra khỏi tam giới mới gọi là liễu nghĩa. Trong tám vạn bốn ngàn pháp môn, mỗi môn đều có thể chứng được vô thượng đạo, vô thượng Bồ Đề, giúp chúng ta thành Phật.*” Lợi ích mà Phật Bồ Tát nhắc đến là liễu thoát sanh tử chứ không phải là tiền hay địa vị. Lợi trong ngũ dục thì Phật Bồ Tát và người tu hành chân thật không nhắc đến.

Hòa Thượng tiếp lời: “*Phật nói ra nhiều pháp, nhiều Kinh điển như vậy, chúng ta đối với Kinh giáo không hề biết một chút gì hết. Vậy chúng ta làm cách nào để quay đầu?* Một người ngu si, thất học nhưng có đặc điểm là biết nghe lời Thầy như ông thợ vá nôi hay ông thầy hương đăng, được khuyên là niệm Phật thì nghe lời thật làm nên đã thành công.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta không thể từ đầu đến cuối xem qua một lần Đại Tạng Kinh, vậy làm cách nào để lựa chọn? Sự lựa chọn của chúng ta phải nhờ vào bậc thiện tri thức. Chúng ta tìm một vị thiện tri thức mà chúng ta có thể tin được. Thời gian học của họ nhiều hơn chúng ta, kinh nghiệm của họ phong phú hơn chúng ta thì chúng ta hãy nương vào họ để mà học tập.*”

Chúng ta từ lâu nay chọn học tập với Hòa Thượng, nghe theo Hòa Thượng, làm theo Hòa Thượng cho nên không cần mang Đại Tạng Kinh đọc qua một lần. Đời này kiếp này, chúng ta không mong mình có thể đọc được một phần ngàn bộ Đại Tạng Kinh, do đó, chúng ta làm như Hòa Thượng chỉ dạy, đó là chọn lấy một vị thiện tri thức.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta nương vào thiện tri thức, có rất nhiều việc chúng ta có thể bình tĩnh ra được. Thực tế, Thế tôn rất từ bi, Ngài lo sợ chúng ta không chọn lựa được nên trong Kinh Đại Tập, Ngài đã chỉ điểm cho chúng ta một phương hướng. Đó là thời kỳ Chánh Pháp thì giới luật thành tựu, thời kỳ Tượng Pháp thì Thiền Định thành tựu và thời kỳ Mạt Pháp thì Tịnh Độ thành tựu. Hiện tại chúng ta đang ở thời kỳ Mạt Pháp cho nên chúng ta chọn lựa pháp môn Tịnh Độ là đã tuân thủ theo sự chỉ bảo của Thích Ca Mâu Ni Phật.*”

“Pháp môn Tịnh Độ cũng rất rộng lớn. Chúng ta ở trong pháp môn này, làm thế nào chọn lựa, làm thế nào tu học? Đó là cũng phải nương vào thiện tri thức. Có bậc thiện tri thức ngay hiện tiền và cũng có tổ sư đại đức đời trước. Các Ngài cũng có nhiều chú sớ giúp cho chúng ta chọn lựa một pháp tu chuẩn xác.”

Cả đời chúng ta mà có thể đọc hết bộ Tịnh Độ đại cương chắc là cũng không có cơ hội. Chúng ta may mắn, không cần phải đọc vì Hòa Thượng là người thông tông, thông giáo. Hòa Thượng đã chỉ dạy cho chúng ta, vậy thì chúng ta chỉ cần y theo sự dạy bảo của Ngài mà làm, mà tu học thì chắc chắn có chỗ tốt. Thế nhưng có người không học, không nhận ra được rõ ràng nên cho rằng Tịnh Độ là ngụy tạo. Trong khi đó, sách Tịnh Độ đại cương nếu xếp chồng lên cũng chất cao một mét./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!